

CECS/Spike's Disease

Af Paul Rasmussen

I Borderposten 29 skrev jeg om Canine epileptoid Cramping Syndrome (CECS) / Spike's Disease. Den korte introduktion blev skrevet, fordi en borderejer havde kontaktet mig om sin hund, som havde symptomer, der tydede på CECS.

Anita og jeg havde - inden jeg skrev artiklen - selvfølgelig talt om, hvad der kunne komme ud af dette – og håbede nok begge at der ikke skete ret meget, at dette ikke var et reelt problem hos border terriere ...

Men der tog vi fejl. Der er kommet en del reaktioner – både fra opdrættere af border terriers og fra border ejere, som havde hunde, der led af disse krampeanfald. Det mest håndgribelige resultat er, at der nu er kommet 8 danske bidrag til den åbne liste over hunde, som er ramt af CECS.

Da vi nu må konstatere, at CECS er en kendsgerning – også i Danmark – har vi besluttet at skrive uddybende herom i dette nummer af Borderposten. Og i øvrigt løbende gøre status i kommende numre af Borderposten.

Der er to spørgsmål, som vi har besvaret adskillige gange.

Spørgsmål: Er CECS et problem, der er opstået for nylig?

Svar: Nej, det er det ikke. Det har været kendt siden midten af 1990'erne, også i Danmark. Der har dog ikke hverken i udlandet eller herhjemme været den store vilje til at erkende, at der **var** tale om et problem. Nu er det så omfattende, at det ikke kan skjules længere.

Spørgsmål: Hvorfor gør I så meget ud af det – er det ikke kun ganske få hunde, der lider af CECS?

Svar: Sandheden er, at vi ikke kender omfanget. Men med de reaktioner vi har fået ovenpå artiklen i Borderposten 29 er der noget der tyder på, at det ikke er et helt ubetydeligt omfang. Og både for hunde og ejere er det naturligvis ubehageligt, som det fremgår af Jane Brizarrs artikel på side 11. I de alvorligste tilfælde aflives hundene. Og så synes der at være grundlag for at tro at tilstanden kan afhjælpes, fx har mange eksempler vist at omhyggeligt valg af foder kan reducere hyppigheden og intensiteten af krampeanfald.

CECS er arveligt betinget, men arvegangen er ikke klarlagt. Det er derfor vigtigt at få så meget information frem som muligt, for at give et grundlag for at forske nærmere i årsagerne. Som det fremgår af Erica Jabroerter Lüüns artikel på side 16, er der nu igangsat forskning i CECS på universitetet i Utrecht.

DKK's sundhedsudvalg modtager ofte henvendelser fra dyrlægestuderende på sidste semester, hvor de beder om forslag til emner, der er egnet for et speciale/afsluttende opgave i studiet på KVL (Landbohøjskolen). Anita og jeg har derfor fremsendt forslag til Dansk Terrier Klubs bestyrelse om at foreslå CECS hos border terriere som emne.

I dette nummer er der to artikler relateret til CECS. I den første har Jane Brizarr, den border ejer som gav anledning til, at jeg overhovedet begyndte at interessere mig for CECS, skrevet en længere artikel om sin hund Willy. I den anden har jeg bearbejdet og oversat – med forfatterens tilladelse – materiale stillet til rådighed for os af Erica Jabroer-ter Lüün.